

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119249634
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6119249634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, o zaplatenie 4.200,50 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7Csp/70/2019-123 zo dňa 19.12.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch III. a IV.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„I. Konanie o zaplatenie nad sumu 3.779,60 eur spolu 3.943,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.921,40 eur od 15.6.2017 do 6.7.2017, zo sumy 4.885,70 eur od 7.7.2017 do 19.7.2017, zo sumy 4.857,20 eur od 20.7.2017 do 27.7.2017, zo sumy 4.821,50 eur od 28.7.2017 do 4.9.2017, zo sumy 4.785,80 eur od 5.9.2017 do 5.10.2017, zo sumy 4.750,10 eur od 6.10.2017 do 24.10.2017, zo sumy 4.714,40 eur od 25.10.2017 do 23.11.2017, zo sumy 4.678,70 eur od 24.11.2017 do 18.1.2018, zo sumy 4.643,00 eur od 19.1.2018 do 14.2.2018, zo sumy 4.571,60 eur od 15.2.2018 do 28.3.2018, zo sumy 4.521,60 eur od 29.3.2018 do 3.5.2018, zo sumy 4.485,90 eur od 4.5.2018 do 19.6.2018, zo sumy 4.457,40 eur od 20.6.2018 do 17.7.2018, zo sumy 4.421,70 eur od 18.7.2018 do 17.8.2018, zo sumy 4371,70 eur od 18.8.2018 do 6.11.2018, zo sumy 4.336,- eur od 7.11.2018 do 20.12.2018, zo sumy 4.307,50 eur od 21.12.2018 do 14.1.2019, zo sumy 4.257,50 eur od 15.1.2019 do 19.2.2019, zo sumy 4.200,50 eur od 20.2.2019 do 19.3.2019, zo sumy 4.143,50 eur od 20.3.2019 do 2.4.2019, zo sumy 4.086,50 eur od 3.4.2019 do 3.5.2019, zo sumy 4.050,80 eur od 4.5.2019 do 18.6.2019, zo sumy 3.979,40 eur od 19.6.2019 do 17.7.2019, zo sumy 3.943,70 eur od 18.7.2019 do 8.10.2019 vo výške 44,84 eur, zo sumy 3.872,30 eur od 9.10.2019 do 21.10.2019 vo výške 6,90 eur, zo sumy 3.815,30 eur od 22.10.2019 do 5.11.2019 vo výške 7,84 eur a zo sumy 3.779,60 eur od 6.11.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1446,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29,47 eur od 16.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.1.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 16.2.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od

16.3.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.4.2019 do zaplataenia, od 16.5.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.6.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.7.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.8.2019 do zaplataenia, od 16.9.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.10.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.11.2019 do zaplataenia, zo sumy 83,33 eur od 16.12.2019 do zaplataenia a to všetko sa mu povoľuje splácať v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 12 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci.“

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil podľa ustanovení § 261 ods. 6 písm. d) a § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1,2,3,5 a 9, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 a § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2 a § 132 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Nakoľko žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 420,90 eura a prevyšujúceho úroku z omeškania, žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil, súd konanie o zaplataenie tejto sumy zastavil tak ako je uvedené v 1.výroku tohto rozsudku.

4. V odôvodnení okrem iného uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako klientom bola dňa 31.03.2015 uzavretá zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá celková výška úveru v sume 7.000 eur. Celková výška mesačnej splátky je 166,15 eura, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 22 %, RPMN 24,6 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 13.956,60 eura a lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Uzatvorenú úverovú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľskú podľa ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 22 % ročne. Z internetovej stránky NBS preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v marci 2015 činil úrok 10,66 % p. a. pre nové obchody. Ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. V danom prípade ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Na základe vykonaného dokazovania je toho názoru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady. Konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje. Mal za to, že v konaní neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zosplataenie úveru, nakoľko chýbalo upozornenie pred zosplataením úveru, k zosplataeniu úveru nedošlo podľa zákona a na strane žalovaného nie je povinnosť zaplatiť predmetný úver jednorazovo a teda, že je zachovaná možnosť žalovaného naďalej uhrádzať predmetný úver v splátkach tak, ako bolo uvedené v zmluve. Podľa zmluvy prvá splátka mala byť splatná 01.05.2015, druhá splátka mala byť splatná 15.06.2015 a všetky ďalšie nasledujúce splátky mali byť splatné do 15. toho ktorého dňa v mesiaci. Keďže úver zosplataený nebol, žalobca má nárok iba na splátky, ktoré sú splatné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, t.j. splátky splatné do 19.12.2019. Súd prvej inštancie sa vypořiadal so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného a dospel k záveru, že žalobca má nárok iba na splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 15.03.2019, žalobca má nárok iba na splátky splatné od 15.03.2016 splatné do dňa vyhlásenia rozhodnutia, t.j. do 19.12.2019. Zistil, že žalovaný dlží žalobcovi sumu nepremičaných splátok vo výške 1.446,08 eura (čiastočná splátka z 15.07.2018 vo výške 29,47 eura a splátky od 15.07.2018 do 19.12.2019 po 83,33 eura). V ostatnej časti istiny súd prvej inštancie žalobu zamietol. Dodal, že nakoľko má žalobca nárok iba na nepremičané neuhradené splátky, má nárok aj na úrok z omeškania iba z nepremičaných neuhradených splátok.

5. Z dôvodu, že žalovaný požiadal o splácanie dlhu v splátkach pre jeho sociálnu situáciu, súd prvej inštancie mu povolil splácať dlh v splátkach po 50 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. Súd prvej inštancie vychádzal z majetkovej situácie žalovaného, a to jeho nízky príjem, nízky príjem manželky, ich zdravotné problémy, a ďalšie dva úvery.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 1446,08 eura, ako aj v časti čiastočného zastavenia do sumy 420,90 eur, t. j. žalobca mal spolu úspech v časti 1866,98 eura, čo predstavuje úspech 44 % a neúspech 56%, čo predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 12 %.

7. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Odvolateľ sa v prvom rade nestotožnil s právnym posúdením súdu, že v konaní nebolo preukázané, že došlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonom, pretože žalobca predložil len oznámenie o zosplatení celého úveru a nepreukázal, že by uplatnenie tohto práva predchádzala výzva žalovanému s upozornením na možnosť takého zosplatenia. Dal do pozornosti, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil podaním zo dňa 20.07.2016 označeným ako Výzva k splateniu celého dlhu. Je toho názoru, že spôsob akým postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, bol v súlade s výkladom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Obsahom predmetného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola aj 15-dňová lehota na dodatočne plnenie v zmysle zákona poskytnutá dlžníkovi. Je toho názoru, že vyhlásiť úver za nezosplatený len pre absenciu výzvy, ktorá predchádza samotnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a v ktorej musí byť dlžník upozornený na možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nemá oporu v zákone. V neposlednom rade poukázal na zrejmu nesprávnosť vo výroku I. napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd zastavil konanie vo výške 3.779,60 eura s príslušenstvom. V tomto prípade malo dôjsť k zastaveniu konania vo výške 420,90 eura a nie vo výške 3.779 eur, ako to uviedol súd vo výroku I. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že vyhovie žalobe v zamietavej časti vo výške 2.333,52 eura, resp. v napadnutej časti rozsudok zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie. Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné.

12. Odvolateľ namietal nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie o nesplnení zákonom stanovených predpokladov pre zosplatenie úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ z dôvodu chýbajúceho upozornenia na uplatnenia práva podľa tohto ustanovenia.

13. Odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde.

14. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 31.03.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom podpísaná zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 7.000 eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 166,15 eura s ročnou úrokovou sadzbou 22 %. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.06.2017 spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. postúpila pohľadávku z tejto úverovej zmluvy na žalobcu.

15. Z obsahu písomného podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.07.2016 (č. I. 26 spisu) vyplýva, že tento využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a pre omeškanie s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX vyzval žalovaného k splateniu celého úveru.

16. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

17. Z kontextu ustanovenia § 53 ods. 9 OZ možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, resp. na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a až po uplynutí tejto lehoty môže dodávateľ uplatniť toto právo.

18. Zákonnou podmienkou účinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru je upozornenie dlžníka zo strany veriteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uskutočnením. Spotrebiteľ musí byť najskôr upozornený na naplnenie podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, v lehote nie kratšej ako 15 dní, čím mu je daná možnosť odvrátiť následky spočívajúce v zosplatení celého úveru. Až následne po márnom uplynutí minimálne 15 dňovej lehoty môže veriteľ realizovať právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

19. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia správne poukázal na to, že pokiaľ právny predchodca žalobcu nedodrжал postup v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ak teda včas neupozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatenia pohľadávky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky neúčinné. Žalobca v konaní nepreukázal, že vy bola žalovanému poskytnutá lehota 15 dní pred tým, ako vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, teda, aby bola splnená podmienka podľa § 53 ods. 9 OZ.

20. Keďže v prípade postupu žalobcu resp. jeho právneho predchodcu došlo k porušeniu tohto zákonného ustanovenia, nemohli nastať predpokladané účinky vo forme splatnosti celého záväzku. Opomenutím postupu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ aj s poukazom na účel daného ustanovenia, ktorým je umožnenie spotrebiteľovi dať mu určitú poslednú možnosť k splateniu dlhu predtým, ako dodávateľ využije svoje právo, ktorým žiada o zaplatenie celého dlhu naraz, nemohlo zo strany právneho predchodcu žalobcu dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 20.07.2016.

21. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vo výroku I. napadnutého rozsudku zastavil konanie vo výške 3.779,60 eura odvolací súd uvádza, že je nedôvodná. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca zobrať žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 420,90 eura a prevyšujúceho úroku z omeškania. Súd prvej inštancie na uvedené podanie žalobcu vo veci

samej reagoval tak, že vo výroku I. napadnutého rozsudku zastavil konanie nad sumu 3.779,60 eura s príslušenstvom, a nie v sume 3.779,60 eura, ako tvrdí odvolateľ.

22. Majúc na zreteli uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

23. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok IV. o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľne trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).